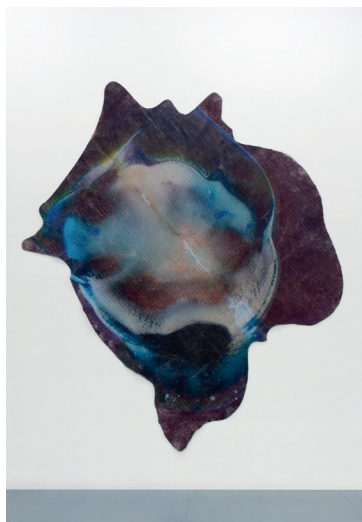

Berlíntí umělci se představují mimo jiné v pražské Polansky Gallery; vpravo pak záběr z vídeňské Charim Galerie.

SPOLEČNÝ *model*

Text: Lucie Drdová – Foto: archiv galerií

Na začátku roku jsem psala o své cestě do Londýna a tamějším projektu Condo, který iniciovala skupina privátních galerií jako alternativu k mezinárodní prezenci a účasti na veletrzích. Podstatou celé akce byly výstavy se zahraničním přesahem a kooperace s kolegy galeristy. Podobné formáty v rámci galerijní praxe nejsou novinkou. Původně vzešly ze základní spolupráce mezi galeristy ve společné čtvrti s večerem spojených vernisáží a postupně se vyvinuly do podoby takzvaných gallery night či weekendů v řadě důležitých měst současného umění.

V poslední době se míra interakce zintenzivnila v závislosti na nerovných podmínkách mezi galeriemi malé a střední velikosti a těmi, jež se posunuly do horních pater globálního trhu s uměním a v podstatě se staly svébytnými výstavními institucemi konkurujícími prestižním muzeím.

Aktuálně se galeristé domlouvají na dočasných „výměnách“ svých prostor a využívají přitom nejen zavedené jméno a adresu, ale také kompletní infrastrukturu publika, médií a v neposlední řadě okruhu sběratelů. Obdobně se stále hojněji vyskytují různé pop-up galerijní akce, jež těží z momentálních událostí v daných lokalitách. Některá města se snaží o výraznější institucionální rámec jako curated by: ve Vídni, kde si galeristé zvou mezinárodní kurátory, aby pro ně připravili výstavy s kritickým přesahem a novými jmény.

Zmíněné projekty vznikají s jasným cílem, aby se posílilo povědomí o činnosti galerií a o jejich roli při podpoře umělecké tvorby. Naše galerijní scéna je, jak ji pro mě nedávno pojmenoval jeden český kritik, skromná a hybridní. To znamená, že existuje jen menší skupina dostatečně profesionálních galerií a velká řada neostře definovaných subjektů.

To si uvědomují sami galeristé a již delší dobu probíhá diskuse na téma, jak lokální veřejnosti osvětlit svou práci a zároveň mít možnost komunikovat se zahraničními kolegy profesionálně relevantní projekt.

Výsledkem je první ročník události s názvem Berlínský model 2018, kdy prostory pražských galerií v průběhu března až května okupují Berličané. Sešlo se na pět desítek umělců, galeristů, kurátorů a zástupců korporátních a veřejných sbírek, jejichž prostřednictvím se nabízí ucelenější pohled na jednu z evropských scén.

Pro nás to znamená, že na základě vzájemné zkušenosti pak dokážeme jasněji definovat svoji vlastní podobu a najít pevnou pozici mezi metropolemi jako Brusel nebo Londýn, jež budou v příštích ročnících následovat. ■

Autorka je historičkou umění & galeristkou, www.drdovagallery.com